

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 3 gl., za pol leta 1 gl. 60 kr., za četrt leta 80 kr. — Naročnina se pošilja upravnistvu v tiskarni sv. Cirila, koroliške ulice, hāt. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr.

Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Vabilo k naročbi.

Z mesecem marcijem poteče naročnikom četrletnikom naročilo. Prosimo torej, naj se podvizajo nadalješnje naročnino doposlati, da se jim ne pretrga ali pa ustavi dopošiljanje lista.

„Slov. Gospodar“ stane do 1. julija 80 kr., do 1. oktobra 1 fl. 60 kr. in do konca leta 2 fl. 20 kr.

Naročnina, nove in zaostala, naj se nam pošlje po poštnih nakaznicah, ker so take pošiljatve najbolj ročne. Upravnistvo.

Beseda slov. županom.

Stara resnica je, a zmerom se ponavlja, da kaže posestvo najbolje, kaj da velja njegov gospodar. Kedar vidimo posestvo zanemarjeno in polje zapuščeno, pride nam pryo na misel, da mora njih lastnik biti ali lenuh ali pijanec. na vsak način pa ga obsodimo za zapravljiveca.

Ravno tako pa se pozna tudi pri občini, kakošenj da ji je zastop in še čisto posebej kakošenj da je njen predstojnik. V tem pogleda človek ali že na občinske ceste, ali pašnike ali gozde in celo lahko si napravi sodbo čez župana in več manj tudi čez ves občinski zastop. Ta bo le redko celo kriva.

Župan biti je lepa čast, toda ona je združena z dolžnostmi in nalaga veliko skrb. Kdor torej vzprejme čast župana. vzprejme ob enem tudi vse njegove dolžnosti in postane očitna oseba, največkrat se zato zadene ob njega in to vsak, komur ni kaj v občini prav. Županu se očita vsak nered in vsaka pomanjkljivost v občini zvali se nazadnje na njegova ramena.

In zato prestopi svojo častno službo celo tisti le težko, ki ima skrb za obč. zadeve in je kos svoji nalogi, hudo pa se godi možu, naj je sicer poštenjak od nog do glave, če kaj zanemari ali pa zvrne vse delo na pisarja. Ta nima po mislih srenjskih prebivalcev in more biti po pravici, drugega posla v obč. zadevah, kakor da lepo na papir spravi to, kar se je v sejah obč. zastopa sklenilo ali kar je župan

sam v svojem področju izpoznal za dobro. Ako si pa pisar lasti ali pa že ima moči črez to, to se smatra od njih rado le za slabost župana in se prej ali slej hudo vtépa županu.

Dobro stori torej župan, če drži svojega pisarja, ako ga ima, trdó v njegovih mejah; ako ga pa nima in opravlja ali že sam pisarska opravila, ali pa si naprosi rodoljubnega izvedenca da mu pride na pomoč v rečéh, katerih ne zmore sam, tembolje je za-nj, kajti tako imá vse sam v rokah in ne bode z lehka česar izpregledal, vedoč, da ne stori nihče drug tega, kar bi on opustil.

Veliko si slov. župan olajša v tem svoje delo, ako se drži slov. uradovanja ali če ga še ne najde, treba mu je brž skrbeti, da ga vpelje. Temu se ne more nihče po pravici zoperstavljati, tako dovoljuje postava, terja pa ga zdrava pamet, saj more slov. župan le s težko vestjo podpisati kako pismo, ako ga ne umeje, celo pa ga ne more sam spisati ali če se kaj tacega loti, spravi le pravo žlobudro vkup, in bi je gotovo ne podpisal, ko bi jo prepoznal.

Za to, da kdo spiše, recimo nemško pismo, ni zadosta, če zna za silo govoriti nemški ali če je par let cesarja služil. Kar se v govoru ne zapazi, to pa štrli iz pisma človeku kakor rogati kozel nasproti in ako je dobra duša, vzbudi v njem pomilovanje za župana, ako pa je hudomušen, debel posmeh ima za-nj.

Oboje torej župan odvrne od sebe, ako vpelje slov. uradovanje, kajti s tem ve, kaj spiše ali pa podpiše. Mogoče, da mu gre skraja, ker se ni učil in se ni nikoli vadil pisati slovenski, malo trdo, toda to ne trpi dolgo in gibčen, kakor je po navadi slovenski župan, privadi se takemu uradovanju v malih tednih. In za nj je potlej lepo zadostenje v tem, da vé in zastopi, kaj je spisal ali podpisal, pri nemškem uradovanju pa ne pride nikoli do tega.

Nekaj pa je še posebno, kar terja od župana, da uraduje slovenski, to je sklep srenj-